

Πανηγυρικός Εσπερινός Θερινής πανηγύρεως του Οσίου Αντωνίου του νέου Πολιούχου Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© IMBNK Γραφείο Τύπου

Στον πανηγυρικό Εσπερινό της Θερινής πανηγύρεως του Πολιούχου της Βεροίας Οσίου Αντωνίου του Νέου και της Προόδου του Τιμίου Σταυρού χοροστάτησε χθες το απόγευμα, Κυριακής 31ης Ιουλίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Πριν τον Εσπερινό ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων υποδέχθηκε τον Τίμιο Σταυρό των Κομνηνών που φυλάσσεται στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο. Τον Τίμιο Σταυρό προσκόμισε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως και Καθηγούμενος του Ιερού Προσκυνηματος Παναγίας Σουμελά Αρχιμ.. Αθηναγόρας Μπίρδας.

Μετά το τέλος του Εσπερινού ακολούθησε πάνδημη λιτανεία της λάρνακος με τα Ιερά Λείψανα του Οσίου Αντωνίου και του Τιμίου Σταυρού στους δρόμους της πόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του τόνισε: «Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι θαλατ-τεύοντες ἄνθρωποι ... ὡς εἰς ὀλκά-δα σωτήριον, τό ξύλον τό τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς».

Καί αὐτό τό τίμιο ξύλο, πού ἔμπε-ριέχεται στόν Σταυρό τῶν αὐτο-κρα--τόρων τῆς Τραπεζοῦντος καί φυ-λάσσεται ὡς κειμήλιο ἱερό τῶν πατέρων μας στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Σουμελά, ὑποδεχθήκαμε πρίν ἀπό λίγο, τιμώντας μέ τόν τρόπο αὐτό τήν «πρόοδο τοῦ Τι-μίου Σταυροῦ», τήν ὁποία ἐορτάζει αὔριο ἡ Ἐκκλησία μας, καί τήν πα-νήγυρη τοῦ πολιοῦχου μας ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Βεροιέως, πού συνε-ορτάζουμε μαζί μέ τούς ἑπτά ἁγί-ους Μακκαβαίους παῖδες, τή μητέ-ρα τους ἁγία Σολομονή καί τόν διδάσκαλό τους ἅγιο Ἐλεά-ζαρο.

Μεταφέραμε, λοιπόν, τόν τίμιο Σταυρό γιά νά τόν προσκυνήσουμε καί νά λάβουμε τήν εὐλογία καί τή χάρη του γιά τήν περίοδο τῆς νη-στείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου πού ἀρχίζει ἀπό αὔριο, ἀλλά καί γιά νά μᾶς ὑπενθυμίσει τόν σταυ-ρό τόν ὁποῖο καλεῖται ὁ καθένας μας νά σηκώσει στή ζωή του, ἐάν πραγ-μα-τικά θέλει νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό.

Ὁ Χριστός μᾶς χάρισε ἀπό-λυτη ἐλευθε-ρία. Δέν μᾶς πε-ρι-όρισε ἀπό ὅτιδήποτε θέ-λουμε νά κάνουμε. Δέν μᾶς κα--θόρισε τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά πρέπει νά ζοῦμε. Γι' αὐτό καί, ἐάν παρατηρήσουμε τό Ἅγιο-λόγιο τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας μας, θά δοῦ-με ὅτι ἀντι-προ-σω-πεύ-ον-ται ὅλες οἱ κα-τηγο-ρί-ες τῶν ἀνθρώπων. Καί οἱ πλού-σιοι καί οἱ πτωχοί, καί οἱ ἄνδρες καί οἱ γυ-ναῖκες, καί οἱ σο-φοί καί οἱ ὀλιγο-γράμ-ματοι, καί οἱ μονα-χοί ἀλλά καί οἱ οἰ-κο-γενειάρ-χες. Γιατί ἡ ἐν Χριστῷ ζωή δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τόν δρόμο πού θά ἐπι-λέξουμε στή ζωή μας, ἀλλά ἀπό τόν τρό-πο μέ τόν ὁποῖο θά τόν βαδίσουμε.

Καί αὐτός ὁ τρόπος εἶ-ναι ἡ ἀνα-πόφευκτη ἐπι-λογή στήν ὁποία ἀνα--φέ-ρεται ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός, ὅταν λέγει: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλ-θεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀρά-τω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκο-λουθείτω μοι». Εἶναι ἡ ἄρνηση τοῦ ἑαυ-τοῦ μας καί ἡ ἄρση τοῦ σταυροῦ μας.

Ἄρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας δέν ση-μαίνει ἐγκατάλειψη καί ἀδιαφορία γιά τόν ἑαυ-τό μας, ἀλλά ἐγκα-τά-λειψη καί ἄρνηση τοῦ ἁμαρ-τω-λοῦ ἑαυτοῦ μας. Σημαίνει ὅτι προ-τε--ραι-ό-τητα στή ζωή μας ἔχει ὁ Θεός καί ἡ ἀγάπη μας πρὸς αὐτόν.

Καί ἂν ἡ ἄρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι τό ἕνα σκέλος τῆς ἀναπόφευ-κτης ἐπιλογῆς

τήν ό-ποία μᾶς καλεῖ νά κά-νουμε ό Χρι-στός, τό δεύ--τερο εἶ-ναι ἡ ἄρση τοῦ σταυροῦ μας.

Ὁ Χρι-στός σήκωσε ἕνα βαρύ Σταυ-ρό γιά ὅ-λους μας, γιά τίς ἁμαρ---τίες ὅλων τῶν ἄν-θρώ-πων, καί μᾶς χάρισε τή συγ-χώρηση καί τή λύ-τρω-ση. Ὁ σταυρός τόν ὁποῖο μᾶς κα-λεῖ νά σηκώ-σου-με δέν εἶναι τό-σο βαρύς. Εἶναι ἀνάλογος μέ τά μέ-τρα καί τίς δυνα-τό-τητες τοῦ καθε-νός μας, ὥστε νά μπορούμε νά τόν σηκώ-σουμε. Γιά ἄλλον εἶναι οἱ δο-κιμα-σίες, οἱ θλί-ψεις καί οἱ συκοφαντίες, γιά ἄλλον οἱ ἀσθένειες καί οἱ πόνοι, γιά ἄλ-λον τά βα-σανιστήρια καί τό μαρ-τύριο, γιά ἄλλον τά ἀσκητικά πα-λαίσματα καί ἡ μοναχική πολι-τεία, καί γιά ἄλλους ἄλ--λοι σταυροί, ἀνά-λο-γα μέ τόν δρόμο πού ἐπιλέ-γει νά ἀκολου-θή-σει ὁ καθένας μας. Ἐνα εἶ-ναι ὅμως βέβαιο: γιά νά φθά-σει κανείς στόν Χρι-στό πρέπει νά ἀρ-νη-θεῖ τόν ἑαυτό του καί νά σηκώσει τόν σταυρό του.

Καί τό βλέπουμε αὐτό στή ζωή τῶν ἁγίων πού τιμοῦμε σήμερα.

Οἱ δρόμοι τους ἦταν ἐν-τε-λῶς δια-φορετικοί. Ἡ ἁγία Σολομονή ἦταν μία πο-λύ-τεκνη μητέρα καί τά παι-διά της, μικρά καί ἀθῶα παιδιά πού δέν εἶ-χαν ἐπιλέξει κα-λά-κα--λά τόν δρόμο τῆς ζω-ῆς τους.

Ὁ ἅγιος Ἀντώ-νιος ἦταν ἀσκητής, πού ἔζησε ἀπομονω-μέ-νος ἀπό τόν κόσμο μέ προ-σευχή καί νηστεία. Ἀρνήθηκαν τόν ἑαυτό τους μέ δια-φορετικούς τρόπους. Ἡ ἁγία Σολο-μονή μέ τήν ἀφιέρωσή της στήν οἰ-κο-γένειά της καί στήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν της ἐν παι-δείᾳ καί νου-θεσίᾳ Κυρίου. Ὁ ἅγιος Ἀντώ-νι-ος ἀρνούμενος καί τίς πιό ἀπλές καί φυσικές ἀνέσεις τοῦ κό-σμου. Καί στή συνέ-χεια σήκω-σαν τόν σταυ--ρό τους, τόν σταυ-ρό τοῦ μαρ-τυ-ρίου τῶν παιδιῶν της ἀλλά καί τοῦ δικοῦ της, ἡ ἁγία Σολομονή, καί τόν σταυ-ρό τῆς ἀσκή-σε-ως καί τοῦ μαρ-τυρίου τῆς συνειδήσεως ὁ πο-λι-οῦχος μας ἅγιος Ἀν-τώνιος, καί ἔτσι ἐπέτυχαν νά εὐαρεστήσουν στόν Θεό καί κέρδισαν τήν αἰώνιο ζωή.

Ἄς ἐμπνευσθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς, τιμώντας τους σήμερα, ἀπό τό παράδειγμά τους καί ἐνισχυ-ό-μενοι ἀπό τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ τιμίου Σταυροῦ πού θά προ-σκυνήσουμε, ἄς προσπαθήσουμε ἰδιαίτέρως κατά τήν περίοδο αὕτη ἀλλά καί σέ ὅλη μας τή ζωή νά ἀκολουθοῦμε τόν Χριστό σηκώ-νο-ντας ὅποιον σταυρό ἐπιτρέπει Ἐκεῖ-νος νά φέρουμε, ὅπως ἀκρι-βῶς μᾶς ζητᾶ, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά ἐπιτύχουμε τήν αἰώνιο ζωή, τήν ὁποία ἐπέτυχαν καί οἱ ἑορταζό-με-νοι ἅγιοί μας.

[Για φωτογραφίες κάντε κλικ ἐδῶ](#)